

בש"פ 1972/14 - צאלח גטאשה נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 1972/14

לפני: כבוד השופט א' שהם

המבקש: צאלח גטאשה

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשת רשות לערור על החלטת בית המשפט המחוזי
בבאר-שבע, מיום 14.3.2014, בעמ"י 18146-03-14,
שניתן על-ידי כב' השופט א' אינפלד

בשם המבקש: עו"ד אבי אוחנה; עו"ד אביב סטרול

החלטה

המבקש נעצר ביום 12.3.2014, לכאורה בשטח הרשות הפלשתינאית, בגין חשד למעורבותו בעבירות רכוש. בו
ביום, הוארך מעצרו עד ליום 18.3.2014. עיקר טענותיו של המבקש בבקשה ממוקדות באי-חוקיות מעצרו, ובפרט
בהיעדרו של צו מעצר של בית משפט, כמתחייב מכוחו של סעיף 14(א) לחוק לתיקון ולהארכת תוקפן של תקנות שעת
חירום (יהודה והשומרון - שיפוט בעבירות ועזרה משפטית), התשס"ז-2007.

לא מצאתי כי יש בטענותיו של המבקש בכדי להצדיק היעדרות לבקשתו. לאחרונה, במסגרתו של בש"פ
6889/13 דעאגנה נ' מדינת ישראל (10.11.2013) (להלן: עניין דעאגנה), הכריע בית משפט זה בשאלת ההליך
המתאים להעלאתן של טענות הנוגעות לחוקיות המעצר. בעניין דעאגנה נקבע, כי אין לשנות מן ההלכה לפיה טענות

הנוגעות לחוקיות המעצר יתבררו בגדרי ההליך העיקרי, ולא במסגרתם של הליכי המעצר. סבורני, כי כוחה של הלכה זו יפה אף לענייננו. לא מצאתי מקום לשנות ממסקנה זו, אך משום שהפגם הנטען בענייננו קשור להוצאת צו מעצר של בית משפט, בעוד שבעניין דעאגנה, הפגם הנטען היה קשור לקבלת אישורו של היועץ המשפטי לממשלה.

אשר על-כן, נידחת בקשת הרשות לערור.

ניתנה היום, י"ד באדר ב' התשע"ד (16.3.2014).

שׁוֹפֵט
